

[Henning Philipsen.]

til resultat, at denne kommune blev så fatig, at den måtte sættes under administration under indenrigsministeriet. Hvorfor lukkede ØK denne cementfabrik? Man lukkede den ganske enkelt af økonomiske årsager og ikke spor andet, og så overlod man i øvrigt til landsdelen og kommunen at klare de rent menneskelige og økonomiske problemer, der opstod i forbindelse med, at man lukkede en stor virksomhed. Her er ikke tale om mistænkeliggørelse, her er tale om realiteter.

I disse timer lukker en virksomhed i Hedensted, Brdr. Michaelsens dernede, her er ikke tale om mistænkeliggørelse, men her er tale om, at en virksomhed ganske enkelt lukker, fordi man, ligesom vi har set det på Hollesen, har haft en dårlig ledelse, som simpelt hen har forvaltet denne virksomhed under hensyn til alle mulige andre ting end netop det, som skulle tilgodeses, selve virksomheden, henholdsvis de på virksomheden ansatte. Her er ikke tale om mistænkeliggørelse, her er tale om realiteter, og jeg beder hr. Stetter bestride det og dokumentere, hvis det, jeg siger her, er forkert. Jeg er ganske rolig, for jeg ved, at det kan hr. Stetter ikke.

Jeg vil føje til, at når man eksempelvis ser på, hvad der skete på General Motors, og når man ser, hvad der skete nede på Rank Arena, så skal man lige prøve at vurdere disse to virksomhedslukninger under den synsvinkel, at nu er Danmark altså blevet medlem af EF. Her er altså ganske klare eksempler på, hvordan man, på grund af at Danmark er blevet medlem af EF, finder sig foranlediget til at lukke et par virksomheder, som i øvrigt kunne gå. Begge virksomhederne er jo gamle virksomheder herhjemme.

Hvad sker der yderligere — også for at understrege, at der ikke er tale om mistænkeliggørelse. Hvad skete der eksempelvis på Uniprint? Der skete altså det, at arbejderne, i dette tilfælde typograferne, simpelt hen nægtede at acceptere den omstændighed, at en virksomheds ledelse kommer og siger: nu er denne virksomhed ikke længere rentabel. Det nægter man at acceptere, før man har fået nogle regnskabstal på bordet. Det var det, man gjorde, og derefter siger man: vi har al rimelig grund til at tro, at den virk-

somhed kan godt fungere. Men det højt besungne demokrati har sine skavanker i en sådan sag, for virksomhedsejerne har i medfør af den lovgivning, som vi har nu, og således som dette samfund er indrettet, ganske enkelt juridisk ret til, det så vi, at lukke denne virksomhed hen over hovedet på dem, der er beskæftiget i virksomheden. Og hvis de ikke vil forlade den, så sætter man politiet på dem, for de skal ud ad døren.

Hvad sker der i det tilfælde, at de mennesker, der arbejder på en given virksomhed, siger: vi strejker ikke, men vi vil simpelt hen ikke arbejde for dig, vi kan ikke lide dig, vi ønsker ikke at være her; forholdene her er utilfredsstillende, nu går vi, vi vil ikke være her længere. Hvad sker der så? Så sker der ganske enkelt dette, at de, der er beskæftiget på virksomheden, bliver dømt til at blive og arbejde på en virksomhed, som de i øvrigt ikke ønsker at være på, fordi man simpelt hen ikke har lov til at affolke en virksomhed. Sådan er retstilstanden, og den bør hr. Stetter og andre, som taler om mistænkeliggørelse, virkelig tage til sig, for det er det, det drejer sig om. Man kan ikke affolke en virksomhed, men man kan lukke en virksomhed, sådan forholder det sig.

I lyset heraf skal ikke mindst denne debat ses, og jeg synes, det er særdeles rimeligt, at vi får denne debat. Det skal ses i forhold til hr. Ingomar Petersens bemærkninger, som nogenlunde tangerer det, hr. Stetter var inde på. Han sagde, at medmindre man var supersocialist, så ville man ikke have rejst en sådan forespørgsel. Nu nægter jeg at mene, at VS er supersocialister, men det kan vi naturligvis diskutere indbyrdes, mine venner i VS og jeg, men jeg synes nok, at netop hr. Ingomar Petersens tale var super-radikal, for den var nøjagtig lige så vattet, som den normalt er, når de radikale skal tage stilling til noget som helst her i folketinget. Hr. Ingomar Petersen glemte at føje til, at vi i mellemtiden er kommet ind i EF — han glemte i hvert fald at give udtryk for det — hvorefter det er så godt som umuligt at styre kapitalbevægelser, al den stund en af grundpillerne i EF er kapitalens frie bevægelighed på tværs af landegrænserne. Det bør man simpelt hen holde sig for øje, og derfor bør man efter min opfattelse også holde op med at henvise til den omstændighed, at handelsministeriet, henholdsvis Na-